

Een rijtje pleeën achter een dijkwoning in de vroegere Wijk C.

“De ‘strontbere’ komme venacht. Zet mor vast ‘n borreltjie neer op de plee!”. Zullen al de burenen in het stoepje, dat plaats moest maken voor de bouw van Waerthove, zich hieraan gehouden hebben? De mannen die de beerput kwamen legen, zullen al slingerend met de strontemmers hun bootje in het Kleindiep hebben bereikt.

De strontbere komme venacht ‘op bezoek’...

Elleken ochtend (behaaleve zondag netuurlijk) fietst tusse kwart over zesse en haalef zeuve de kranteman ons pad op. Dà ‘s mooi, want dan ken ‘k, trug in bed, nog eefies de koppe snelle en diaogenaal een paar stukke leze. Zô rond zeuvene stao ‘k op (‘k geef toe, ‘t wor ok wel is haalef acht) en dan is de krant uit. In mijn dagblad (‘k zal de naam nie noeme, want dan neme jullie aallemael een abonement en wordt ie bij mijn veul laeter dan ‘k gewend ben bezurregd), stao geregeld een historisch getint verhaol. ‘n Hortie geleeje gong d’r een verhaol over een archeoloog (een vrouw, dus ze zal wel archeologe

zijn), die was gepromeveerd op d'n opkomst en ondergang van d'n beerput. Jaot, ik was ok effe van de wijs bij dut onderwaarep, maor heb 't artikel met hêel veul plezier geleze.

Roos van Oosten (zô hiet ze, wat een mooie voornaom trouwes bij dut onderwaarep!) het honderde beerputte bestudeerd. Êest was t'r vemaal de interesse voor wà je (behaalve d'n beer) in de putte vong. Want netuurlijk belandde nie allêen poep en pies in de putte, maor wiere d'r ok kepotte borde en dà soort dinger ingegooïd. Êêns in de zôovel tijd wiere de putte dan leeggehaold deur de 'here van d'n beer'. In 't stuk staot dat die mannen secreetraainigers of nachtwaarekers wiere genoemd. Inêêns begreep 'k ok 't woord secreet, as 't gaot om 'n strontvervelend, irritant persoon. Dat leegmaoke van de beerpunte was nie zonder gevaer. De man die bove de punt hing, ze noemden 'm de kuilgaonder, wier aangelijnd. Regelmaotig raakte die bedwellemd deur de gasse die uit de put kwamme en de lijn zurregde d'r dan voor dat ie nie in 't gat viel. Behaaleve smerig was 't onderin de put ok behoorlijk compact. 't vocht was deur de kiere van de put in de grond gezakt. De troep uit de put wier in bôôte gelaoje en buite de vroegere steeje aan de boere verkocht. Die strooiden 't dan weer uit over 't land.

Toch kwam d'r in de steeje een end aan de beerputterij. 't Wier de inweuners steeds vaoker toegestaon om de smurrie, viao geute over de straet, in de grachte te loze. Dà veroorzaakte dan 'n geweldige stank en was rede voor de rijke uit die tijd om 's zeumers buite de stad (buitehuisie aan de Vecht) te gaon weune. Dat loze in de grachte verschilde per stad. In de steeje waer ze 't waoter voor 't bier (mor êêne letter verschil) uit de grachte haolde, was de wetgeving flink strenger. Om dut soort verhaole én omdat ie aaltijd op tijd is, belôone we de kranteman mè Kerst aaltijd aareg gepast!

Gert